

Hou, hou, samá voda

hudba a text: © Jaroslav Svoboda

♩ = 120

1. Kdysi a kdesi, na širém moři vezl náš koráb do přístavu vzácny náklad, drahé zboží: zlato, šperky, koření, kávu.

A jak to bejvá, zlej osud mořský vl-ky ne-šet-ří, daleko od břehu uvízl koráb v ú-pl-ným bez-vět-ří...

Nic dobrýho z toho nekou - ká, když do plachet nám vítr nefou - ká. - ká.

Hou, hou, samá voda! Hou, hou, samá voda! Hou, hou, samá voda, nepřihoří-vá! nepřihoří - vá! 2. Tak
4. Já

(2.) míjejí dny a míjejí týdny a pořád ja-ko na pot-vo-ru vlny se nehnu, moře je klid-ný a žádná země na obzoru.

Námořníkům kručí v břiše, hla-dy přiš-li o rozum, vr-ha-jí se přes pa-lu-bu do tlamy žralokům
[Nic dobrýho z toho...]

3. Kormidelník v poledním žáru o-bě-sil se na sto-žá-ru, v pod-pa-lu-bí le-ží tam o-žra-lej ka-pi-tán.

Kompas je nanic, mapy jsou nanic, zbytečně se vesluje, když není nikdo, kdo by věřil, že ješ-tě do-plu-je...
[Nic dobrýho z toho...]

(4.) jedinej zbyl na týhle lo-di a dobře vím, že na mě je dovézt náklad do přístavu, až ví-tr znovu za-vě-je. Je

zle, když dojde proviant, je zle, když přijdou kurděje, ale běda, třikrát běda těm, co chy-bí na-dě-je!

[Hou, hou, samá voda...]